

9 e tref Ps 8

Hagby 20170813

Den här psaltarpsalmen är skriven av konung David. I sin förundran över skapelsens storhet skriver han: *När jag ser din himmel, som dina fingrar format, månen och stjärnorna du fäste där,*

vad är då en människa att du tänker på henne, en dödlig att du tar dig an honom?

Redan på Bibelns första blad kan man läsa att *I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.*

Bara den här versen innehåller enormt mycket. Men jag vill lyfta fram en detalj och det är att det ordagrant står: I begynnelsen skapade Gud **himlarna** och jorden.

Gud skapade i tidernas början det stora oändliga universum.

I 1 Mos 22:17 görs en jämförelse mellan stjärnorna i himlarna och sanden på havets strand.

Modern astrologi upptäcker alltmer av universums storhet och det oräkneliga antal av himlakroppar som den rymmer. Hela universum är ofattbart stort.

Den vintergata som vi tillhör är bara en liten del av det stora universum. Men ur ett mänskligt perspektiv så är vår vintergata ofattbart stort. Den ser ut som en elips. Skulle man färdas med ljusets hastighet från den ena ändan till den andra så skulle det ta 100 000 ljusår.

Tänker man på skapelsens storhet, så är bara vår egen jord så otroligt liten, det är fråga om den ens i det stora perspektivet skulle kunna vara mikroskopiskt mätbar. Så visst kan man förstå att David ställde sig frågan *vad är då en människa att du tänker på henne, en dödlig att du tar dig an honom?*

Ändå betyder hela Bibeln

- Att vi människor är skapade till Guds avbild.
- Att ingen människa lever av en slump, utan finns med i Guds plan. Det är som det står i Psaltaren 139 *Du kände mig alltigenom, min kropp var inte förborgad för dig, när jag formades i det fördolda, när jag flätades samman i jordens djup. Du såg mig innan jag föddes, i din bok var de redan skrivna, de dagar som hade formats innan någon av dem hade grytt.*

Varje gång som ett barn föds hit till världen, så står vi i förundran över livet. Jag minns när vi fick vårt första barn så blev jag så tagen över livets under att jag knappt vågade röra vid vårt barn. En ny människa är helt unik. Till och med fingeravtrycket är unikt. Ingen annan människa på vår jord bär samma fingermönster. Det lilla barnet får ta emot en bröstmjölk som är optimalt sammansatt för livets start. Så är det också i hela skapelsen.

När livet börjar på nytt i ett bisamhälle på våren, så har skapelsens Gud försett bina med sälgens blommor, som innehåller alla de proteiner som

behövs för att kunna ett bisamhälle ska kunna utvecklas. Senare under sommaren så är bina tvungna att samla pollen från olika växter för att få rätt sammansättning av proteiner.

Den enda som kan störa skapelsen är vi människor. Ni kanske har hört talas om den stora bidöden. Det har visat sig att den orsakas av de bekämpningsmedel mot ogräs och skadeinsekter som människor sprider ut. Bekämpningsmedlet dödar i sig inte det individuella biet, men det gör så att bina inte återvänder till sin kupa med pollen och nektar som behövs för bisamhällets överlevnad och så dör det ut.

Vi människor har av Gud själv fått uppgiften att förvalta vår jord.

- Bibeln betygar också att varje människa är skapad med sina egna egenskaper, där vi utgör en pusselbit i Guds stora pussel. Varje pusselbit är oerhört viktig. Säkert har ni varit med om att när ni lagt pussel så upptäckte ni till slut att det var en pusselbit som saknades. En del av bilden är förlorad. Det är inte helt. I en barnsång brukar man sjunga: Jag kan inte vad du kan, du kan inte vad jag kan, men Gud har en uppgift som passar för dig och en annan som passar för mig. Tänk att ingen människa är en kopia av den andre. Hur skulle det vara om alla var präster. Det kan behövas en Marianne på pastorsexpeditionen som håller samman det administrativa. När min bil

behöver servas, så behöver jag vår Daniel som hjälper mig att fixa till det som är fel. **Vi är alla behövda med våra olika egenskaper.** Därför är det viktigt att vi förvaltar vårt liv och de egenskaper som vi har fått på det bästa sätt.

- Men Bibeln säger också att Skapelsens Gud vill att alla människor ska bli frälsta. För den sakens skull har Gud själv kommit hit till världen i Jesus Kristus. Han vars namn betyder: Han frälsar. Jesus har delat det mänskliga livet med oss människor. Han genomgick fosterlivets alla stadier, han föddes av en kvinna, han växte upp som ett barn, han blev mobbad redan som liten, när man sa om honom att han var en oäkting, fastän han gjorde gott och hjälpte alla som hade det svårt, så slutade hans liv med att han fick lida och dö på det mellersta korset. När Jesus led och dog på korset så gjorde han det för att i sin kropp bära alla människors synder. Det var våra synder han bar. Längst ned i vår kyrka hänger en tavla med Jesus på korset. Kring honom har det samlats en skara från gamla tider. Kring honom får även vi samlas och ha vårt fokus mot honom. Jesus, han som säger om sig själv: *Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.*

Psaltarpsalmer både började och slutade med orden:
Herre, vår härskare, väldigt är ditt namn över hela jorden.

Vare sig vi människor vill erkänna det eller inte, så har
Jesus all makt i himmelen och på jorden.
Himmelens och jordens Herre sänder oss ut för att få andra
människor med på vägen som leder till himmelen.